

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 499/2015-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza o prijatej sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štefekom, Škultétyho 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 430/2013, za účasti Krajského súdu v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 430/2013 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Krajský súd v Bratislave je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 444,66 € (slovom štyristoštyridsaťštyri eur a šesťdesiatšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Štefeka, Škultétyho 1, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štefekom, Škultétyho 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 430/2013 o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 44 C 126/2011-297 zo 6. mája 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

«... Sťažnosť podávam z dôvodu, že som dňa 05. 04. 2005 požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave (ďalej len „úrad práce“), o peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Úrad práce rozhodnutím č. 2005/03496 zo dňa 15. 04. 2005 nevyhovel tejto žiadosti a bez právneho odôvodnenia veci zamietol.

Dňa 07. 09. 2005 som opäť požiadal úrad práce, o peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Úrad práce rozhodnutiami č. 2005/05936 a 2005/05937 zo dňa 11. 10. 2005 opätovne nevyhovel mojej žiadosti a opätovne bez právneho odôvodnenia vec zamietol.

Dňa 23. 09. 2011 som preto podal pod sp. zn. 44 C/126/2011 žalobu na Okresný súd Bratislava III, vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, ktoré porušenie vidím v postupe a konaní úradu práce, deklarovanom v rozhodnutiach pod č. 2005/03496 zo dňa 15. 04. 2005 a pod č. 2005/05936, 2005/05937 zo dňa 11. 10. 2005.

Dňa 06. 05. 2013 Okresný súd Bratislava III vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, rozsudkom pod 44 C 126/2011-297 v celom rozsahu podanú žalobu zamietol...

Preto som dňa 18. 06. 2013 podal cestou Okresného súdu v Bratislave III na Krajský súd v Bratislave proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06. 05. 2013 pod č. k. 44 C 126/2011-297 odvolanie...

Odvolanie sa vedie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 Co/430/2013.

Z dôvodu, že sa od podania odvolania dňom 18. 06. 2013 vo veci vôbec nekonalo, som podal dňa 21. 10. 2014 (po 14-tich mesiacoch) Krajskému súdu v Bratislave sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní z dôvodov, že príslušný súd efektívne nekoná...

O sťažnosti rozhodol podpredseda Krajského súdu v Bratislave dňa 30. 10. 2014 pod č. konania Spr. 2327/2014, pričom dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná a že vo veci samej bude senát konať v priebehu prvého štvrťroku 2015...

Ku dnešnému dňu predsedníčka senátu nenariadila termín pojednávania vo veci 2 Co 430/2013 v súlade s ust. § 214 ods. 1, písm. c/ O. s. p.

Krajský súd v Bratislave odo dňa podania odvolania zo dňa 18. 06. 2013 (dva roky) vo veci 2 Co/430/2013 nekoná vôbec, čím napriek príslubu predsedu Krajského súdu v Bratislave, súd nekonaním vo veci spôsobuje neodôvodnené, zbytočné prieťahy.»

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom rozhodol takto:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 2 Co/ 430/2013, porušené boli.

2. *Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 2 Co/430/2013 konal bez zbytočných prietahov.*

3. *██████████ priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc EUR), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. *Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť M. P. na jeho účet trovy konania v sume 26,- EUR. “*

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady pre prijatie sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, a preto ju uznesením č. k. II. ÚS 499/2015-11 z 20. augusta 2015 prijal na ďalšie konanie [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 5. októbra 2015 predsedu krajského súdu, aby sa vyjadril k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 22. októbra 2015 (č. Spr. 3437/15) doručenom ústavnému súdu 23. októbra 2015 uviedol, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci. Vo vyjadrení ďalej okrem iného uviedol:

„Dňa 13. 10. 2015 som požiadal ██████████, predsedníčku senátu 2 Co, o vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti. Menovaná predsedníčka senátu vo svojom vyjadrení zo dňa 21. 10. 2015 uviedla, že v predmetnej veci bolo dňa 21. 10. 2015 rozhodnuté, pričom v súčasnosti sa rozsudok písomne vyhotovuje. Po jeho vyhotovení bude základný spis súdu prvého stupňa sp. zn. 44 C/126/2011 vrátený Okresnému súdu Bratislava III.

K uvedenému vyjadreniu predsedníčky senátu tunajšieho súdu dodávam, že postup tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 2 Co/430/2013 bol ovplyvnený objektívnym

stavom súdnych oddelení (t. j. 2 Co, 2 CoPr, 2 CoD, 2 Cop, 2 NcC) vo veci konajúceho senátu a prednostným vybavovaním starších vecí, ktoré sa vybavujú prednostne podľa poradia, v akom boli podané. Vzhľadom na predmet veci sa nejednalo o súdne konanie, ktoré by malo prebehnúť s osobitnou, resp. výnimočnou rýchlosťou (výživné, pracovné veci a pod.) tak, ako je to ustanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva a Rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave, pričom v r. 2014 na tunajší súd nadmerne stúpol počet podaní v občianskoprávných veciach, okrem iného aj v takých, ktoré sa vybavujú prednostne.“

Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu predsedu krajského súdu z 30. októbra 2015 (doručenom ústavnému súdu 5. novembra 2015) uviedol:

„Dňa 21. 10. 2014 (pred rokom) podal pán [REDAKOVANÉ] sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Bratislave pre prieťahy v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co/430/2013...

Ku sťažnosti zaujal stanovisko podpredseda Krajského súdu v Bratislave dňa 30. 10. 2014 listom pod sp. zn. 2327/14. Sťažnosť na prieťahy vyhodnotil ako dôvodnú (pred rokom) a sťažovateľa ubezpečil, že senát bude vo veci konať v priebehu prvého štvrtroka 2015...

Napriek zásahu podpredsedu KS v Bratislave senát vo veci podaného odvolania sťažovateľom ďalej nekonal.

Vyjadrenie predsedu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 10. 2015, k výzve Ústavného súdu SR považujem za nekompetentné. Už pred rokom, dňa 30. 10. 2014, Krajský súd v Bratislave sťažnosť pána [REDAKOVANÉ] uznal za dôvodnú. Vo vyjadrení predsedu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 10. 2015, po ďalšom roku neodôvodnenej nečinnosti, však predseda súdu tvrdí, že prieťahy sú spôsobené zaťažením súdu, sudcov a že v danej veci sa nejedná o vec, ktorej súdne konanie by malo prebehnúť s osobitnou, resp. výnimočnou rýchlosťou. Odvolanie sťažovateľa v konaní, kde ako invalidný dôchodca žiada o príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, zrejme podľa názoru Krajského súdu v Bratislave, dôležité nie je.

Z obsahu vyjadrenia predsedu Krajského súdu v Bratislave je ďalej zrejmé, že príslušný senát začal vo veci konať až po intervencii Ústavného súdu SR, t. j. po doručení výzvy na vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti.

Výzva Ústavného súdu SR zo dňa 5. 10. 2015 bola Krajskému súdu doručená dňa 9. 10. 2015.

Dňa 13. 10. 2015 predseda KS v Bratislave vyzval predsedníčku senátu 2 Co JUDr. Hajdínovú na vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti.

Senát o podanom odvolaní rozhodol rozsudkom dňa 21. 10. 2015 a v ten istý deň sa predsedníčka senátu k ústavnej sťažnosti vyjadrila predsedovi súdu tak, že vo veci bolo práve dňa 22. 10. 2015 rozsudkom rozhodnuté.

Na rozhodnutie napokon postačovalo senátu KS v Bratislave 8 dní – od 13. do 21. 10. 2015.

Krajský súd v Bratislave od podania odvolania sťažovateľa proti rozsudku OS v Bratislave III dňom 18. 6. 2013, napriek sťažnostiam, vôbec nekonal. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR sa za prieťah zapríčinený postupom súdu považuje situácia, kedy s prihliadnutím na ďalšie okolnosti a osobitosti prejednávanej veci, nebol zo strany konajúceho súdu vykonaný žiaden úkon po dobu dlhšiu ako 6 mesiacov.

V danej veci trvala nečinnosť od 18. 6. 2013 do 21. 10. 2015, preto považujeme podaný návrh za dôvodný a žiadame Ústavný súd Slovenskej republiky aby rozhodol v zmysle petitu.“

Sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu krajského súdu tiež uviedol, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci prijatej sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota účastníka konania neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu i sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 OSP povinný robiť

vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS/272/04) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred krajským súdom je odvolanie s'ťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu. Ide o štandardnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Zo skutočností uvedených s'ťažovateľom a krajským súdom, ani so zreteľom na povahu veci ústavný súd nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o jej právnej či faktickej zložitosti.

2. Správanie s'ťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorú by bolo potrebné pripísať na ťarchu s'ťažovateľa, ktorý podal odvolanie krajskému súdu v súvislosti s priet'ahmi v napadnutom konaní o jeho odvolaní.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného krajského súdu v napadnutom konaní.

Zo s'ťažnosti a zo spisového materiálu vyplýva, že s'ťažovateľ podal krajskému súdu 18. júna 2013 odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Krajský súd po viac ako dvoch

rokoch nečinnosti nariadil pojednávanie na 21. október 2015 a na pojednávaní rozhodol o uvedenom odvolaní sťažovateľa.

Ústavný súd nemohol akceptovať argumenty uvedené vo vyjadrení krajského súdu z 22. októbra 2015, že *„postup tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 2 Co/430/2013 bol ovplyvnený objektívnym stavom súdnych oddelení (t. j. 2 Co, 2 CoPr, 2 CoD, 2 Cop, 2 NcC) vo veci konajúceho senátu a prednostným vybavovaním starších vecí, ktoré sa vybavujú prednostne podľa poradia, v akom boli podané... pričom v r. 2014 na tunajší súd nadmerne stúpol počet podaní v občianskoprávných veciach, okrem iného aj v takých, ktoré sa vybavujú prednostne“*. V uvedenej súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, IV. ÚS 665/2013), podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalší počet pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Ústavný súd, vychádzajúc z uvedených skutočností, dospel k záveru, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 430/2013 a predovšetkým jeho nečinnosťou v období od podania odvolania od 18. júna 2015 do nariadenia pojednávania a rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa (28 mesiacov) došlo k zbytočným prietahom. Z toho vyplýva, že postupom krajského súdu došlo aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127

ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: *„Uplatnenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujem nezodpovedným prístupom súdu k preskúmaniu opravného prostriedku pod č. k. 2 Co/430/2013, neodôvodnenou nečinnosťou, kedy mojím zdĺhavým konaním (resp. nekonaním) spôsobil u sťažovateľa stav právnej neistoty.*

Postup súdu pociťujem ako ujmu na ľudskej dôstojnosti ako dôchodcu, ktorý je odkázaný na sociálnu pomoc, a preto sa domáham primeraného finančného zadosťučinenia aj v peniazoch. Ako invalidný dôchodca, zvlášť citlivo vnímam právnu neistotu a liknavosť súdu pri vybavovaní svojich záležitostí, čo viedlo k mojej psychickej ujme, ale i k hmotnej núdzi, vzhľadom na môj príjem na hranici životného minima, ako invalidného dôchodcu a občana ZŤP-S.“

Sťažovateľ požadoval finančné odškodnenie v sume 2 000 €.

So zreteľom na dĺžku konania krajského súdu vedeného pod sp. zn. 2 Co 430/2013, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu (povaha konania, skutočnosť, že krajský súd v čase rozhodovania ústavného súdu už vo veci rozhodol), ústavný súd považoval za odôvodnené priznať mu sumu 2 000 € ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľovi, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Vladimírom Štefekom a ktoré uplatnil doplnením petitu sťažnosti o bod 5 v podaní doručenom ústavnému súdu 19. novembra 2015. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2014, ktorá bola 839 €. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti a jej doplnenie, vyjadrenie k stanovisku krajského súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) po 139,83 €, t. j. celkovo 3 x 139,83 €, ktoré spolu s režijným paušálom 3 x 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) tvoria celkovú sumu 444,66 €.

Finančnú účasť sťažovateľa vo výške 26 € stanovenú Centrom právnej pomoci Bratislava (ďalej len „Centrum“) a uvedenú v bode 4 petitu pôvodnej sťažnosti sťažovateľa, ktorá vyplynula z rozhodnutia Centra sp. zn. 7095/2015-KaBA z 3. júna 2015 o nároku na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi a ktorú sťažovateľ uhradil určenému právnenému zástupcovi, t. j. JUDr. Vladimírovi Štefekovi, ústavný súd nezahrnul medzi trovy konania, a teda ani do výroku o trovách konania.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2015